

Синтија
Левајн–Раски

**Одбрани европски групи
и белата расизација:
Илустративна студија**

Cynthia
Levine-Rasky

**Selected European Groups
and White Racialization:
An Illustrative Study**

Вовед

Во основата којашто ја поставуваат за сега веќе добро прифатеното тврдење дека расата е општествена конструкција, Оми и Винан (Omi and Winant, 1994) го дефинираат *создавањето на расите* како „општествено-историски процес во кој се создаваат, вгнездуваат, трансформираат и уништуваат расните категории“. Така, расизацијата укажува на процес преку кој расните групи се појавуваат низ општествено-политичките односи за да остварат доминација над субдоминантните групи. Тоа подразбира и субјективни искуства и материјални последици за групите. Конвенционално поврзани со црни, азиски и абориџански и други „малцински“ населенија, расизацијата не се поврзува со белите, европски групи. Сепак, белоста исто така се појави низ расно создавање. Разгледувањето на некои европски етнички групи – како што се претставени во ова илустративно изложување – ги открива процесите во кои овие групи се историски конструирани како расно различни, а потоа трансформирани во бели со процесот на интегрирање во северноамериканската култура. Нормативноста на белоста не може ниту да се земе здраво за готово, ниту пак може да избегне анализа на расно формирање.

Introduction

In the foundation they lay for the now well-established claim that race is a social construction, Omi and Winant (1994) define *racial formation* as “the sociohistorical process by which racial categories are created, inhabited, transformed, and destroyed.” Racialization thus refers to the process through which racial categories emerge through socio-political relations to achieve domination of subdominant groups. It infers both subjective experience *and* material consequences for groups. Conventionally associated with Black, Asian, Aboriginal, and other “minority” populations, racialization is not associated with White, European groups. Yet whiteness has also emerged through racial formation. Examination of some European ethnic groups—such as those represented in this illustrative account—reveals the process in which these groups were historically constructed as racially distinct then transformed to white as they were integrated into North American culture. The normativity of whiteness can neither be taken for granted nor can it escape an analysis of racial formation.

Намерата со оваа студија не е да се предложи дека расизмот ќе престане да постои во Северна Америка или дека историскиот расизам против белите групи повлекува незаслужено внимание во однос на другите групи. Посматрајќи ја белоста како расно создавање, ние сме подобро подготвени да му одолееме на создавањето на расната разлика за сите групи и да ѝ се противставиме на белоста како општествена категорија којашто нема расно значење.

Ирска расизација

Како што ирската имиграција во Соединетите Американски Држави достигна 6.3 милиони во 1880 година, така и анти-ирското чувство се прошири со брзина на светлината. Популарните списанија печатеа портрети на „Педи“ како Ирец со мајмунски одлики. Со претставувањето на физичката разлика и со конструирањето на нивната природа како суштински непожелна, Кени (Kenney, 2006) ја покажува нејзината расистичка намера. Корените на расизмот против Ирците лежат во помнењето на ирското насилство, коешто потекнуваше од политичките конфликти. Нивниот католицизам, нивните бедни економски услови, недостатокот на работни вештини и нивната наводна мрзливост, сите заедно создадоа база за замислување на Ирците како суштински инфериорни во однос на „Американецот“ (Knobel, 1986). На крај ирските имигранти се откажаа од својот етнички идентитет за да се квалификуваат за политичките предности кои се нуделе со асимилацијата (Ignatiev, 1995). Кога се поврзаа со антиаболиционистичката Демократската партија, Ирците се свртеа против Афро-Американците во кои всушност можеби ќе најдеа солидарност во барањето на подобри услови и надници од работодавците.

This study is not meant to suggest that racism will cease to exist in North America or that historical racism against white groups warrants undue attention relative to other groups. In witnessing whiteness as racial formation, we are better prepared to resist the invention of racial difference for all groups and to resist whiteness as a social category that is devoid of racial meaning.

Irish Racialization

As Irish immigration to the United States reached 6.3 million in 1880, anti-Irish sentiment ran apace. Popular magazines published representations of “Paddy” as simian Irishman. In evoking a physical difference and in constructing their nature as innately undesirable, Kenny (2006) shows its racist intent. The roots of anti-Irish racism lay in the record of Irish violence, itself rooted in political conflicts. Together with their Catholicism, their poor economic conditions, a lack of labour skills, and their perceived indolence, a basis was formed for imagining the Irish as essentially inferior to the “American” (Knobel, 1986). Irish immigrants eventually relinquished their ethnic identity so as to qualify for the political advantages associated with assimilation (Ignatiev, 1995). In attaching themselves to the anti-abolitionist Democratic Party, the Irish turned against African-Americans in whom they may have found solidarity in demanding improved conditions and wages from employers.

Еврејска расизација

Во Европа, Евреите историски беа класификувани како расно различни, дури и како одбивни (Gilman, 1991). Раните прогонувања засновани на уништување на религиските разлики во Шпанија и Португалија од 15-от век беа заменети со желбата да се уништуваат народите различни по „крв“ (Tessman, 2001). Во Европа, обвинувањата за неетички деловни практики и лошо здравје ѝ се припишуваа на расната инфериорност на Евреите. Евреите беа обележени со вечна различност којашто ниту богатството ниту интеграцијата не можеа да ја избришат (Jacobson, 1998). Холокаустот неизбришливо го обележа исклучувањето врз основа на расна стигма. Вдахновен од ксенофобичниот национализам и германската *фелкиш** мисла, *шоа*** е основата на тврдењето на Брицман (Britzman) дека „идејата за Евреинот како ‘бел’ едвај да постои 50 години и во Северна Америка и во Европа“ (1998:104). Сепак, Евреите ги учеа „манирите на белоста“ во нивната транзиција до примерни американски граѓани (Brodkin, 1999). Помагани од бројни фактори, вклучувајќи го и уривањето на антисемитистичките бариери во универзитетите, искуството на Евреите со самовработувањето и нивниот активизам во синдика-

Jewish Racialization

In Europe, Jews were historically classified as racially distinct, even abject (Gilman, 1991). Early persecutions based on the destruction of religious difference were replaced in 15th century Spain and Portugal by the desire to destroy a people different in “blood” (Tessman, 2001). In Europe, allegations of unethical business practices and ill health were attributed to Jewish racial inferiority. Jews were assigned an eternal difference that neither wealth nor integration could erase (Jacobson, 1998). Exclusion on the basis of a race stigma was indelibly marked by the Holocaust. Animated by xenophobic nationalism and German *Völkish* thought, the *Shoah* is the basis of Britzman’s assertion that “the idea of the Jew as ‘white’ in both North America and Europe is barely fifty years old” (1998:104). Yet Jews learned “the ways of whiteness” in their transition to model American citizen (Brodkin, 1999). Facilitated by numerous factors including a breakdown of anti-Semitic barriers at universities, Jews’ experience with self-employment, and their activism in trade unions, this process substantiated an ideology of meritocracy in which race is unacknowledged.

* *Völkisch* од германскиот збор *Volk*, народ или нација. Движењето фелкиш е германската интерпретација на народно движење, со романтичен фокус на фолклорот и „органското“, кое развило комбинација на езотеричките аспекти на фолклорниот окултизам и расно воодушевување, а во некои кругови и еден вид антисемитизам поврзан со етнички национализам. Оваа идеологија била влијателна во развојот на нацизмот.

** Шоа или Ха Шоа (буквално – катастрофален пресврт) е хебрејски термин за холокаустот.

тите, овој процес поткрепуваше една идеологија на вреднување според вредноста и заслугите, во кое не се признава расата.

Ромска расизација

Ромите потекнуваат од Индија, која ја напуштија веројатно некаде во текот на единаесеттиот век од нашата ера. Уште од доцниот осумнаесетти век нивната расизација во Европа е неоспорна. Нејзините компонентите вклучуваат и идеја за „чиста крв“, осуштествена природа и начин на живеење, определен јазик и културни практики и видлива физичка разлика. Покрај воодушевувањето на кое повремено наидуvalo, ромското наследство е наследство на сегрегација од европските заедници. Предизвикувајќи многу лишувања, нивното исклучување ги наведе Ромите да создадат извори на приход како што се читање на судбината, лекување, забавување, како и крадење и просење. Последниве практики се сметаа за резултат на егзогамија во која „чистата“ циганска крв била извалкана (Mayall, 2004), зацврстувајќи ја нивната расизација. Многу европски земји усвоија декрети за прогонување на ромското население. Во Германија, одредбите за образование и шегртување, како и дозволите за практикување на професиите биле ограничувани од дискриминацијата кон Ромите, предизвикувајќи ја со тоа нивната сиромаштија. Во 1886 година беше основано централизирано одделение за собирање на податоци за Ромите, вклучувајќи ја тука генеалогичката, отпечатоци од прстите, родендени и умирачки, и физиогномични „докази“ за нивното расно потекло. Во средината на 1930-те, во Рајхот и окупираните земји во полн ек беше кампањата за контролирање на 32.000 Роми. Масовното загревање на Роми во камповите во Дизелдорф, Бухенвалд, Аушвиц и на други места, започна во 1940-те.

Romany Racialization

The Romany people originated in India and left likely some time in the eleventh century CE. Since the late eighteenth century their racialization in Europe is indisputable. Components include a notion of “blood purity,” an essentialized nature and style of life, a distinct language and cultural practices, and an ostensible physical difference. Despite the admiration they sometimes commanded, the Romany’s legacy is one of segregation from European communities. Causing much deprivation, their exclusion led the Romany to develop sources of income such as fortune telling, healing, entertainment, as well as stealing and begging. These latter practices were regarded as a result of exogamy in which “pure” gypsy blood had been compromised (Mayall, 2004), reinforcing their racialization. Many European countries passed decrees to expel its Romany population. In Germany, provision of education, apprenticeships, and licenses to practice their occupations were limited by discrimination against the Romany, reproducing their poverty. In 1886, a centralized department was established for the collection of data about the Romany including genealogies, fingerprints, and births and deaths, and physiognomic “evidence” of their racial origin. By the mid-1930s, the campaign to control the 32,000 Romany inside the Reich and occupied countries was in full force. Mass internment of Romany at camps in Düsseldorf, Buchenwald, Auschwitz and elsewhere began in 1940. Like the Jews, the Romany were classified as of “foreign blood.” Over the course of the war, perhaps up to 300,000 were killed in the name of “racial hygiene.”

Како и Евреите, Ромите беа класификувани како „туѓа крв“. Во текот на војната, можеби дури 300.000 беа убиени во име на „расната хигиена“.

Под комунистичките режими на Источна Европа, агресијата кон Ромите беше задушена. Денес, Ромите го имаат напуштено својот традиционален начин на живеење и се концентрирани по станбените населби за сиромашните низ цела Европа. Перципирани повеќе како расно отколку етнички различни (Aluas and Matei, 1998) тие се сметаат за скитници, нелојални и непоправливи криминалци. Проблемот се разгорува со површната грижа за високото ниво на невработеност кај Ромите, ниските плати, и ниските образовни достигнувања. Изгледите за нивната општествена еднаквост се обесхрабрувачки и покрај порастот на граѓанските организации и иницијативите за човекови права (Jarabová, 1998).

Други европски групи

Во *Надницијите на белинаџа*, Редигер (*The Wages of Whiteness*, Roediger, 1991) покажува како црното население ја симболирало антитезата на реториката на лабуристичкиот републиканизам: создавање работна сила во слобода, достоинство и независност. Фундаменталната разлика помеѓу белите и црните работници се креираше преку правни, економски и идеолошки средства за да ги поддржи интересите на белата средна класа која беше во создавање. Во *Работејќи кон белосиј*, Редигер (*Working toward Whiteness* (Roediger, 2005) ја опишува американската политика во која „нови имигранти“ бил „расно искривен термин“ којшто се користел за да се контролира интегрирањето на Италијанците, Евреите, Полјаците, Словените, Финците, Грците, Унгарците и другите групи. Нивниот статус „некаде-помеѓу“ бил

Under the communist regimes of Eastern Europe, belligerence against the Romany was suppressed. Today, the Romany have abandoned their traditional way of life and are concentrated in low-income housing developments throughout Europe. Perceived as racially rather than ethnically distinct (Aluas and Matei, 1998), they are regarded as vagrant, disloyal, and essentially criminal. The problem is exacerbated by scant concern for the Romany's high unemployment rate, low incomes, and low educational attainment. The outlook for their social equality is discouraging despite the growth of civil organizations and human rights initiatives (Jarabová, 1998).

Other European Groups

In *The Wages of Whiteness*, Roediger (1991) shows how the black population symbolized the antithesis of labor republican rhetoric: the creation of a work force in liberty, dignity, and independence. Fundamental difference between white and black workers was fabricated through legal, economic, and ideological means to buttress the interests of an emerging white middle class. In *Working toward Whiteness* (Roediger, 2005) describes American policy in which “new immigrants” was a “racially inflected term” used to control the integration of Italians, Jews, Poles, Slavs, Finns, Greeks, Hungarians, and other groups. Their “in-between” status was fortified by writers of pseudo-science like William Ripley and Madison Grant who promoted a hierarchy of “Nordic, Alpine, and Mediterranean” Europeans. Jobs, labour unions, and housing were some of the areas in which

поткрепен од писателите на псевдонаучните трудови, како што се Вилијам Рипли (William Ripley) и Медисон Грент (Madison Grant) кои промовираа хиерархија на „нордски, алпски и медитерански“ Европјани. Работните места, синдикатите и живеалиштата беа само некои од областите во кои расниот статус на европските имигранти беше лош. Предизвиците на вклучувањето во опсегот на граѓанските права често доаѓаа од самите групи, кои се туркаа за привилегирани позиции во американското државно уредување.

Искуството на италијанските имигранти открива расно амбивалентна позиција. Кон крајот на 19-от век, антрополозите се впуштија во одредување на италијанскиот расен „тип“ и тврдеа дека Италијанците од југот се инферен сој. Согласно со нивните сопствени регионални разликувања (Guglielmo, 2003a, b), расните дистинкциите север/југ на крајот беа заменети со полагање право на белоста. И покрај општествените и економските награди кои се добиваат со белоста, Италијанците беа цел на дискриминацијата и дури и на линчови во државите од Луизијана до Илиноис. Солидарноста на Италијанците со небелите групи, со кои ја споделуваат дискриминацијата сведочи за лизгавата динамика на расизацијата.

Грците во Соединетите Американски Држави намерно артикулираа идентитет којшто конвергираше со американскиот сензибилиет: „Хеленски“; христијански; патриотски; демократски (Vaso, 2004). Овој идентитет беше заштитен во нативистичката Америка и покрај тоа што културниот плурализам ги задржа етничкиот грчки-Американес. Како расно создание, грчката белост укажува на момент којшто е зачат во величественото минато, сега веќе споено и колонизирано од страна на поновата цивилизација којашто е значително засегната.

the racial status of European immigrants was tenuous. Challenges to inclusion within the purview of citizenship rights often came from within these groups themselves as they jostled for positions of privilege within the American polity.

The Italian immigrant experience reveals a racially ambivalent position. In the late 19th century, anthropologists embarked upon determining the Italian racial “type” and claimed that southern Italians were of inferior stock. Corresponding to their own regional distinctions (Guglielmo, 2003a, b), north/south racial distinctions were eventually replaced by claims to whiteness. Despite the social and economic rewards conferred by whiteness, Italians were targets of discrimination and even lynchings in states from Louisiana to Illinois. The solidarity of Italians with non-white groups with whom they shared discrimination attests to the slippery dynamics of racialization.

Greeks in the United States deliberately articulated an identity that converged with American sensibilities: “Hellenic;” Christian; patriotic; democratic (Vaso, 2004). This identity was secured in nativist America even as cultural pluralism preserved an ethnic Greek-Americaness. As racial formation, Greek whiteness implies a moment founded in a glorious past now conjoined and colonized by the newer civilization that it significantly influenced.

Расчекорена на источни/западни геополитички граници, пред Турција се соочи со единствени предизвици да се позиционира како бела (Ergin, 2004). Со придонес на европските и северноамериканските елити, Турција конструираше западен идентитет преку научни и интелектуални дискурси присутни во 1930-те години. Истакнувајќи ја својата улога во обликувањето на модерна Европа, Турција им се опираве на западните стереотипи за нејзиниот ориентализам, и ја искова неговата заменување со бел, европски идентитет.

Straddling east/west geopolitical boundaries, Turkey was presented with unique challenges in positioning itself as white (Ergin, 2004). With input from European and North American elites, Turkey constructed a western identity through the scientific and intellectual discourses available in the 1930s. In highlighting its role in shaping modern Europe, Turkey resisted western stereotypes of its Orientalism and forged its replacement with a white, European identity.

Harper's Weekly, 1876. Расно обоени портрети на двете водечки закани за Републиката, Црнецот и Келтот. Наслов: „Неуките гласаат – почестите се лесни“.

Harper's Weekly, 1876. Racially charged portraits of the two leading threats to the Republic, the Negro and the Celt. Caption: “The ignorant vote—honors are easy.”

Harper's Weekly. Непознат автор. За првпат отпечатено на 24 февруари 1866 година. Наслов: „Светиот хорор на г-ѓа Мекафрати во градски трамвај во Вашингтон. [Г-н Мекафрати гласаше против правото на глас на црниците.]“

Harper's Weekly. Artist unknown. Originally published February 24, 1866. Caption: “Holy horror of Mrs. McCaffraty in a Washington city street passenger car. [Mr. McCaffraty voted against Negro suffrage.]”

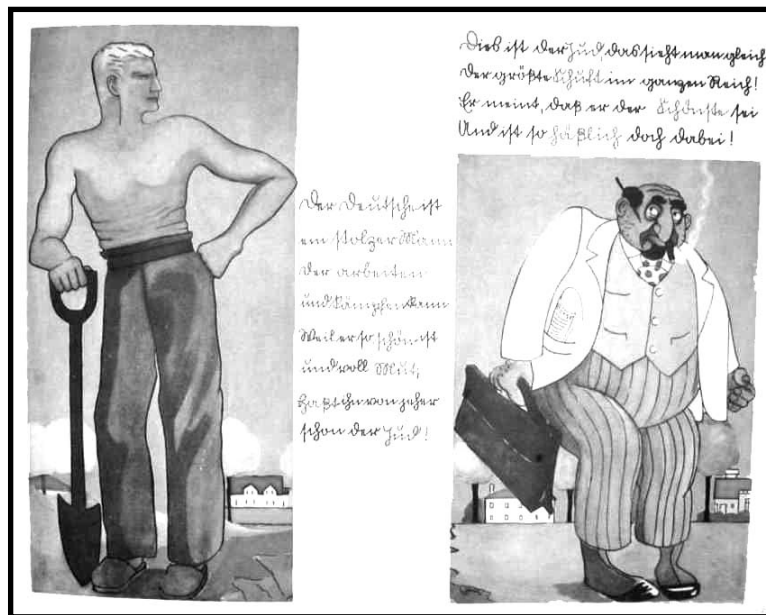
Во оваа карикатура, црната жена на десната страна е прикажана како убава, префинета и богата (или барем жена од средната класа вредна за почит). На левата страна, ирско-американска жена (речиси со сигурност можеме да претпоставиме дека е католик) е стереотипизирана со мајмунолики црти и облека карактеристична за работничката класа. Слугинка или домаќинка, г-ѓа Мекафрати била на пазар да купу свежи производи и риба. Во нејзината кошница има и две шишиња алкохол, што често се поврзува со Ирците-католици. Забелешката во загради им става до знаење на гледачите дека таа претставува тип на непристојно лице кое му се противставува на правото на глас на црното машко население.

In this cartoon, the black woman on the right is depicted as a lady of beauty, refinement, and wealth (or at least middle-class respectability). On the left, the Irish-American woman (safely assumed to be Catholic) is stereotyped with ape-like features and working-class attire. A servant or housewife, Mrs. McCaffraty has been to the market to purchase fresh produce and fish. Her basket also holds two bottles of alcohol, frequently associated with Irish-Catholics. The bracketed remark lets viewers know that she represents the type of disreputable person who opposes black manhood suffrage.

Џејмс А. Вејлс. *Puck Magazine*. 3 ноември, 1880 година. Наслов: „Мајмуноликиот ирски Келт“.

James A. Wales, November 3, 1880. *Puck Magazine*.
Caption: “The Simian Irish Celt.”

Елвира Беуер, *Не верувај на лисица во зелена дивина и на Евреин на неговиот збор*. Nuremberg: Stürmer Verlag, 1936 год.

Elwira Bauer, *Trau keinem Fuchs auf grüner Heid und keinem Jüd auf seinem Eid*. Nuremberg: Stürmer Verlag, 1936.

Наслов: „Но Германците – тие стојат стројни, и споредби меѓу нив има бројни, Германецот и Евреинот. На двајцата добар поглед насочи. На сликата што за тебе се предочи. Само шега – ти мислиш дека е? Лесно за погодување кој е кој, чуј ме мене: Германецот е исправен, а Евреинот како да носи бреме. Германецот е горд млад човек, Способен да работи и да се бори! Бидејќи тој е момче fino, високо извиено, од опасност се нема скриено, Евреинот отсекогаш го мрази! Еве го Евреинот, како што можат да видат сите, Најголемиот грубијан во земјава; Мисли згоден е. А всушност никој од него погрд не е!... Не верувај на лисица во зелената нејзина дивина, И на Евреинот на неговиот збор“.

<http://www.calvin.edu/academic/cas/gpa/fuchs.htm>

Text: “But the Germans—they stand foursquare. Look, children, and the two compare, The German and the Jew. Take a good look at the two. In the picture drawn for you. A joke—you think it is only that? Easy to guess which is which, I say: The German stands up, the Jew gives way. The German is a proud young man, Able to work and able to fight. Because he is a fine big chap, For danger does not care a rap, The Jew has always hated him! Here is the Jew, as all can see, Biggest ruffian in our country; He thinks himself the greatest beau. And yet is the ugliest you know!... Trust No Fox on his Green Heath, And No Jew on his Oath.”

<http://www.calvin.edu/academic/cas/gpa/fuchs.htm>

The Holocaust Chronicle. 2003. Publications International Ltd. Извадок од нацистички пропаганден филм. Наслов: „Евреинот, копиле. Ориенталец, Азијат, Хамит, Црнец“.

The Holocaust Chronicle. 2003. Publications International Ltd. Still from Nazi propaganda filmstrip. Caption: “Der Jude, ein Bastard. Orientale, Vorder-Asiat, Hamit, Neger.”

The Holocaust Chronicle. 2003. Publications International Ltd. Постер за нацистичкиот пропаганден филм. „Вечниот Евреин“ (Der ewige Jude), Минхен, 1937.
<http://www.calvin.edu/academic/cas/gpa/posters2>.

The Holocaust Chronicle. 2003. Publications International Ltd. Poster for the Nazi art exhibit “The Eternal Jew,” Munich, 1937.
<http://www.calvin.edu/academic/cas/gpa/posters2>.

Гилад Маргалит. 2002. *Германија и нејзините Цигани: Искушение во Аушвиц*. Madison, WI: University of Wisconsin Press.

Gilad Margalit. 2002. *Germany and Its Gypsies: A Post-Auschwitz Ordeal*. Madison, WI: University of Wisconsin Press.

Ева Јустин зема мерки на една стара Ромка, доцни 1930-ти. Јустин е соработничка на Д-р Роберт Ритер, основач на Истражувачкиот оддел за расна хигиена и биологија на населението во Одделот за здравство при Министерството за внатрешни работи на нацистичка Германија. Ритер имал намера да собере антрополошки податоци за секој „Циган“ во Германија и до 1942 година тој речиси успеал да го стори тоа на начини како овој што е насликан на фотографијата.

Eva Justin taking measurements of an old Roma woman, late 1930s. Justin was an associate of Dr. Robert Ritter, founder of the Racial Hygiene and Population Biology Research Unit of the Department of Health in the Interior Ministry of Nazi Germany. Ritter intended to collect anthropological data on every “Gypsy” in Germany and by 1942, he had virtually succeeded in doing so by means like those portrayed in the photograph.

Доналд Кенрик и Гратон Пуксон. 1995. *Цигани под свастикаџа*. Hertfordshire, UK: University of Wisconsin Press. Наслов: „[Присилниот] камп во Монтреј-Беле (одделението на Мен-е-Лоар) во 1944 година“.

Donald Kenrick and Gratton Puxon. 1995. *Gypsies under the Swastika*. Hertfordshire, UK: University of Hertfordshire Press. Caption: “The [detention] camp at Montreuil-Bellay (Maine-et-Loir department) in 1944.”

9. Постер. 1850-ти. „Староседелци на Почвата! Разбудете се! Ќе се штити ли американскиот труд од странската конкуренција на домашниот пазар на трудот? Предупредување на изворните Американци: Противставете се на влезот на туѓинското влијание со одбивање на напливот на странските имигранти! Заштита од странската конкуренција на домашниот пазар на трудот! И ограничување на сферата на ропството и на законите за помилување на бегалците... Погубно влијание од странската имиграција врз американскиот труд!“
 Artstor.org документ бр. 41822001759198

9 Poster. 1850s. “Natives of the Soil! Arouse! Shall American Labor be Protected Against Foreign Competition in the Home Labor Market? The Watch-Word of Native Americans: Repel the Influx of Foreign Influence, by repelling the Influx of Foreign Immigrants! Protection against foreign Competition in the Home Labor Market! And a Limitation of the Area of Slavery, and of Fugitive Slave Laws... Ruinous Influence of Foreign Immigration on American Labor!”
 Artstor.org file no. 41822001759198

Американска ксенофобија: Ирски (со шише виски) и германски (со шише пиво) имигрант крадат гласачка кутија. 1850-ти.

Artstor.org документ бр. 41822001759164

US Xenophobia: Irish (with bottle of whiskey) and German immigrants (with bottle of beer) stealing ballot box. 1850s.

Artstor.org file no. 41822001759164

Пол Ферензи. *Harper's Weekly*. 1 февруари, 1873 година. Наслов: „Италијански имигранти во Њу-јорк. Стариот занает; американски стил“. Sterling and Francine Clark Art Institute, Williamstown, MA
Artstor.org датотека бр. 1955.4192

Paul Ferenzy. Документ *Harper's Weekly*, February 1, 1873. Caption: “Italian immigrants in New York. Plying the old trade; Taking to the American style.” Sterling and Francine Clark Art Institute, Williamstown, MA

Artstor.org file no. 1955.4192

Библиографија:

- Aluas, Ioan, and Liviu Matei. 1998. Discrimination and Prejudice: Minorities in Romania. In *Scapegoats and Social Actors: The Exclusion and Integration of Minorities in Western and Eastern Europe*. D. Joly, ed. Houndmills, UK: Macmillan Press.
- Britzman, D. 1998. *Lost Subjects: Contested Objects*. Albany, NY: SUNY Press.
- Brodkin, K. 1999. *How Jews Became White Folks*. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- Ergin, M. 2004. Chromatic Turkishness: Race, modernity, and western scholars in the construction of Turkish national identity. Ph.D. Dissertation, University of Minnesota. DAI-A 65/11, 4367, May.
- Gilman, S. 1991. *The Jew's Body*. New York: Routledge.
- Guglielmo, T. 2003a. "No color barrier:" Italians, race, and power in the United States. In *Are Italians White?* Edited by J. Guglielmo and S. Salerno. New York: Routledge.
- Guglielmo, T. 2003b. *White on Arrival*. New York: Oxford University Press.
- Jarabová, Z. 1998. The Romany minority in the Czech lands. In *Scapegoats and Social Actors*. Edited by D. Joly. Houndmills, UK: Macmillan Press.
- Jacobson, 1998. *Whiteness of a Different Color*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Ignatiev, N. 1995. *How the Irish Became White*. New York: Routledge.
- Katz, S. T. 1989. Quantity and interpretation: Issues in the comparative historical analysis of the Holocaust. *Holocaust Genocide Studies* 4 (2): 141.
- Kenny, K. 2006. Race, violence, and anti-Irish sentiment in the Nineteenth Century. In *Making the Irish American*. Edited by J. J. Lee and M. R. Casey. New York: New York University Press.
- Knobel, D. T. 1986. *Paddy and the Republic*. Middletown, CN: Wesleyan University Press.
- Mayall, D. 2004. *Gypsy Identities: 1500-2000*. London: Routledge.
- Omi, M. and H. Winant 1994. *Racial Formation in the United States*. New York: Routledge.

References:

- Aluas, Ioan, and Liviu Matei. 1998. Discrimination and Prejudice: Minorities in Romania. In *Scapegoats and Social Actors: The Exclusion and Integration of Minorities in Western and Eastern Europe*. D. Joly, ed. Houndmills, UK: Macmillan Press.
- Britzman, D. 1998. *Lost Subjects: Contested Objects*. Albany, NY: SUNY Press.
- Brodkin, K. 1999. *How Jews Became White Folks*. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- Ergin, M. 2004. Chromatic Turkishness: Race, modernity, and western scholars in the construction of Turkish national identity. Ph.D. Dissertation, University of Minnesota. DAI-A 65/11, p. 4367, May.
- Gilman, S. 1991. *The Jew's Body*. New York: Routledge.
- Guglielmo, T. 2003a. "No color barrier:" Italians, race, and power in the United States. In *Are Italians White?* J. Guglielmo and S. Salerno, eds. New York: Routledge.
- Guglielmo, T. 2003b. *White on Arrival*. New York: Oxford University Press.
- Jarabová, Z. 1998. The Romany minority in the Czech lands. In *Scapegoats and Social Actors*. D. Joly, ed. Houndmills, UK: Macmillan Press.
- Jacobson, 1998. *Whiteness of a Different Color*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Ignatiev, N. 1995. *How the Irish Became White*. New York: Routledge.
- Katz, S. T. 1989. Quantity and interpretation: Issues in the comparative historical analysis of the Holocaust. *Holocaust Genocide Studies* 4 (2): 141.
- Kenny, K. 2006. Race, violence, and anti-Irish sentiment in the Nineteenth Century. In *Making the Irish American*. J. J. Lee and M. R. Casey, eds. New York: New York University Press.
- Knobel, D. T. 1986. *Paddy and the Republic*. Middletown, CN: Wesleyan University Press.
- Mayall, D. 2004. *Gypsy Identities: 1500-2000*. London: Routledge.
- Omi, M. and H. Winant 1994. *Racial Formation in the United States*. New York: Routledge.

- Roediger, D. R. 2005. *Working toward Whiteness*. New York: Basic Books.
- Roediger, D. R. 1991. *The Wages of Whiteness*. London: Verso.
- Tessman, L. 2001. Jewish racializations: Revealing the contingency of whiteness. In *Jewish Locations*. Edited by L. Tessman and B. Bar On. Lanham, MD: Rowman & Littlefield.
- Vaso, T. 2004. Racial and ethnic constructions of Greek America. Ph.D. Dissertation. New School University, New York. DAI-A 65/01, 299, July.
- Roediger, D. R. 2005. *Working toward Whiteness*. New York: Basic Books.
- Roediger, D. R. 1991. *The Wages of Whiteness*. London: Verso.
- Tessman, L. 2001. Jewish racializations: Revealing the contingency of whiteness. In *Jewish Locations*. L. Tessman and B. Bar On, eds. Lanham, MD: Rowman & Littlefield.
- Vaso, T. 2004. Racial and ethnic constructions of Greek America. Ph.D. Dissertation. New School University, New York. DAI-A 65/01, p. 299, July.